

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi B. B.
o uchylenie wyroku Sądu Polubownego ds.Domen Internetowych przy Polskiej Izbie
Informatyki i Telekomunikacji z dnia 8 września 2017 r. sygn. akt (...)
w sprawie z wniosku S. Ltd w A. (Izrael)
przy uczestnictwie B. B.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 24 października 2019 r.,
zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 27 maja 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

**uchyla zaskarżone postanowienie i pozostawia
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego Sądowi,
który wyda orzeczenie kończące postępowanie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 maja 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił
skargę B. B. o uchylenie wyroku sądu polubownego.

W zażaleniu B. B. zarzuciła naruszenie art. 130 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.
oraz naruszenie art. 1208 § 1 i art. 232 zdanie drugie k.p.c. Wniosła o uchylenie
zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny uznał, iż pismo procesowe B. B. z dnia 8 października 2018 r., jest skargą o uchylenie wyroku Sądu Polubownego ds. Domen Internetowych z dnia 8 września 2017 r. i tę skargę jako spóźnioną odrzucił.

Pismo procesowe B. B. z dnia 8 października 2018 r. zostało sporządzona przez skarżącą osobiście. Nie wynika z niego jasno i jednoznacznie co jest przedmiotem zaskarżenia i jakie są żądania skarżącej. Skarżąca na wstępie stwierdza, że pismo "Dotyczy akt spraw I ACo (...) Sądu Apelacyjnego w (...)" oraz sprawy "I AGz (...) Sądu Apelacyjnego w (...)", w uzasadnieniu odnosi się natomiast do orzeczenia z dnia 2 lutego 2018 r. i stwierdza, że "Wszelkie moje pisma dotyczące braku mej zgody na zachowanie wyroku I ACo (...) należało traktować jako zażalenie na postanowienie Sądu.". Jednocześnie w punkcie I pisma z dnia 8 października 2018 r. B. B. wniosła „o podjęcie działań z urzędu i uznanie tych okoliczności za wystarczające do wniesienia skargi na uchylenie wyroku Sądu Polubownego”. Brak jest zatem podstaw do kwestionowania stanowiska Sądu Apelacyjnego, że w piśmie z dnia 8 października 2018 r. B. B. domagała się uchylenia wyroku sądu polubownego, co jednocześnie nie oznacza, iż powyższe pismo ograniczyło się wyłącznie do tego żądania. Ocena w tym zakresie wykracza poza zakres rozpoznawanego zażalenia.

W zażaleniu zasadnie zarzucono naruszenie art. 1208 § 1 k.p.c. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Apelacyjny przytoczył jedynie fragment tego przepisu określającego termin do wniesienia skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego, pomijając ustalenia i oceny, czy istniała rzeczywiście podstawa do odrzucenia skargi jako wniesionej po upływie dwóch miesięcy od doręczenia wyroku, skoro nie poddano analizie akt sprawy I ACo (...) pod kątem sposobu doręczenia skarżącej wyroku sądu polubownego. Sąd Apelacyjny ograniczył się do stwierdzenia, że skarżąca w piśmie z dnia 27 listopada 2017 r. wskazała, iż wyrok ten otrzymała 2 października 2017 r. w aktach sprawy I ACo (...), na które powołał się Sąd Apelacyjny, znajduje się pismo skarżącej, z datą 31 października 2017 r. zawierające wniosek o wykładnię wyroku (k. 63). Art. 1208 § 1 stanowi, że w przypadku złożenia wniosku o wykładnię wyroku, skarga o uchylenie

wyroku sądu polubownego może być wniesiona w terminie dwóch miesięcy od doręczenia przez sąd polubowny orzeczenia rozstrzygającego o tym wniosku.

Z tych względów stwierdzenie przez Sąd Apelacyjny, że skarga zawarta w piśmie z dnia 8 października 2018 r. została „bez wątpienia” złożona po terminie było pozbawione dostatecznych ku temu podstaw.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁵ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

aj